

VÖRÖS ISTVÁN

Egyetlen apróság

I

*Egyetlen apróság lesz
az oka. Egy kő a
cipőben. Egy nem várt
tükörbenezés. A tükör
ezüst pompájában
egy váratlanul kövér arc.
A homlokon kidagadó erek.
A soron kívül megértett
rútság.*

II

*Egyetlen apróság lesz.
Egy ötéves kislány
megtagadja az apját.
Bentlakásos óvodába
költöztetik. Felláztatja
a többieket is.*

*Az utcán ötévesek
menete hömpölyög,
kezükben megvadult
plüssállatok.*

III

*Egyetlen apróság.
Hazugságból mit építész
magadnak? Mire
költöd a hazugságot?
Nőre? Piára? A vissza-
járóba belekeveredik
csúsztatás, füllentés,
mismásolás, kertelés?
Annyiból már vehetnél
egy könyvet is. De egyik
se fog tetszeni.*

*De egyiknek se fogsz
tetszeni.*

IV

*Egyetlen apró: Nem
a milliárdok. Hiába
mossa patakban
Ágnes úr. A virtuális
patak elkapdossa
a nullát a szám végéről.*

*Az igazmondás 20 filléresét
teszik a nyelve alá.
A nyelv alatt miféle
összefüggések csörgedeznek?
Tartanak hegynek
fölfelé?*

*Egy római rézpénzt
látsz meg a mederben.
Nem tudsz érte lenyúlni.
A víz hideg. Túl gyors.
Elsodródik a látvány,
mint egy leázott
matrica.*

*A hegytetőn tükrével
lefelé fordított tó.
Gyökerei, mint egy
kidőlt fának, az ég felé
merednek.
Halak öltöznek
madárruhába.*

*Angyalok csatolnak
föl békalábat, illesztenek
fejükre műkopolytűt.*

*Rettegéstől kezd
hullámozni a tó.
Hamarosan megérkezik
egy új folyam.*

A följobb nőtt

*Van aki a szülei kezét nem tudja elengedni,
bogy végre felnőjön, amibe két szabad
kéz kell, van, aki a barátaiót.
A barátok persze nem tartanak
gyereksorban, sőt, erőszakkal
följobb rángatnak, másik
kezedből kidobják a plüssállatot
és röhögnek. Már mind a két
kezedet fogják és följobb
tépnek: Nőj már fel hozzánk,
a kurva anyád! Egyszóval
szeretnek.*

*Te hiszed is, meg nem is.
Mind jó ember, klasszak, de tényleg.
Akkor mért félsz tőlük? Nem is tőlük félsz,
a följobb nőtt magadtól, de megállítod a növést,
a lehetséges alacsony plafonjába
úgy ütközöl bele, mint aki
egy kinyitott szekrényajtóba
vágja be a fejét.*

*A följobb nőtt
szokásaitól undorodsz, fogod a barátaid
kezét, ne hagyjatok fölőni, ne
hagyjatok meghalni, suttogod.*

Rendőrségi szoba

*Azt a szobát nem lehet
meg nem történtté tenni.
Meg nem történtté
lehet tenni a tegnapi napot.
Meg nem történtté
lehet tenni a tavalyi évet,
de azt a szobát nem.*

*Öt év múlva ez a nap
mindenki fejéből
elveszik, egy kutya fog
talán emlékezni rá,
mert aznap lettek
gazdáí. Meglátja*

*az emléket, farkat csóvál,
és ő is felejt.*

*Ötszáz év múlva ez az év olyan
lesz, mintha nem is létezett
volna. Még csak tagadni se próbálja
senki, hogy volt. Mert nem volt.*

*De az a szoba! Az igénytelen,
szürkévé kopott és koszosodott
bútorok, a működésképtelen
számítógépek nemzedékei,
a műbőr borítású párnázott ajtó.*

*A szomszéd ház kényelmes
lakásai nem léteznek,
de ez létezik. A közeli
templom barokk angyalcsalogató
otthonossága nem létezik,
az igazságkeresés igénytelen
helyszíne jóvátehetetlen.*

Jóslástan alapfokon

*Azt fogod egész évben csinálni,
amit január 1-én – tartja a babona.
De mi az, amit ma csináltam és
még csinálni fogok? Délelőtt nagy
csapattal fölmásztunk a várba.
Ének, pezsgőzés. Ment a duma.
Ebédre négy fogás. Aztán séta
a Balatonhoz. Alvás. Vacsora után
játék. Beszélgetés éjjelig. Nem
vigyázunk, és egykettőre
eltelik az első nap az évből.*

*Mit jelenthet mindez? Az év is
majd ugyanígy eljut a végéig.
Nem közeli tehát a vég.
Fognak a szavak és gyarapodik
a jövő, mint egy regényben.
Az irodalom idén majd
megváltoztatja a világot.
Az irodalom által meg-*

*változtatott világon
sokan leszünk. A felkészülés
a túlvilági életre odáig
fokozódik, hogy angyal-
szárnyakat osztanak
az önként jelentkezőknek.*

*Kétszer is találkoztunk
egy elveszettnek tűnő
kutyával. Félt. Nem tudtuk
legalább addig magunkhoz
csalogatni, míg a nyakörvéről
valami információt leolvastunk.
Szomorúan néztem, ahogy
elegáns léptekkel eltűnik
az útkanyarban.*

TÓTH KINGA

Építők

1

*a köztes szobában tárgyak esnek a ruhából
nyugodt az evés csendben a fej
vihar vág ketté egy fát kislány szaladgál
oroszlánüvöltés egy idősebb segít
a kezekből mancs és karom játszom veled mondja
egy nő is ül ott anyaalak
a haja nagy kóc mint egy állat ül
ez nem film nem kitalált jelenet
hárman nézik a vihart futnak a villámok között
családost játszanak*

2

*paradicsomot természetek
az egyik összerakja a tányérokat
vége a reggelinek málnát szednek
a drapp pólósok ők főzik a tésztát
aztán kibúznak egy gumikötelet
az lesz a kerítés
bekerítenek egy kertrészletet
leszedni a terméseket nem lehet
a nylonzacskóban penészesedni fognak*